

Правила співробітництва банків та страховиків, пов'язаного з кредитуванням

Правила співробітництва банків та страховиків, пов'язаного з кредитуванням (надалі – Правила) спрямовані на встановлення прозорих, недискримінаційних правил поведінки банків, страховиків, інших заінтересованих осіб в процесі надання банком кредитів, укладання та подальшого виконання позичальником та страховиком договорів страхування, за якими банк є вигодонабувачем, та визначає правила та механізми налагодження ефективної співпраці між банками та страховиками.

1. Загальні положення.

1.1. У цих Правилах терміни мають такі значення:

«Страхувальник» – будь-яка фізична особа чи юридична особа, що уклала договір/ори страхування зі страховиком у зв'язку з отриманням (необхідністю отримання) кредиту в банку;

«Договір страхування» - будь-який договір страхування (поліс), укладений (підлягає укладанню чи пролонгації) між Страхувальником (позичальником, поручителем) та страховиком, вигодонабувачем за яким є банк.

«Позичальник» - будь-яка фізична чи юридична особа, що отримала (бажає отримати) кредит в Банку.

1.2. Метою цих Правил є:

удосконалення та підвищення якості страхових та банківських послуг, забезпечення страхувальника (позичальника) інформацією в обсязі, необхідному для прийняття зваженого рішення щодо вибору страховика та укладання договору страхування;

сприяння формуванню чесних звичаїв у конкуренції під час здійснення кредитування Позичальників та укладання договорів страхування;

зменшення ризиків, які виникають у зв'язку з неплатоспроможністю страховиків та банків, непрозорістю фінансової звітності страховиків та банків, можливою втратою застрахованого заставного майна;

раціоналізація бізнес-процесів при кредитуванні та пов'язаному з ним страхуванні;

техніко-технологічний розвиток ринків банківських та страхових послуг; розроблення та застосування уніфікованих технічних умов та стандартів; сприяння становленню, розвитку і підтриманню добросовісної конкуренції; отримання позичальником справедливої вигоди від співпраці банків та страховиків на основі балансу інтересів усіх задіяних у правовідносинах суб'єктів.

1.3. Основними принципами співробітництва страховиків та банків є:

забезпечення права Позичальника на вільний вибір страховика з переліку страховиків, що відповідають вимогам банку;
прозорість та відкритість банків та страховиків;
відповідність винагороди банку чи страховика наданим послугам;
недопущення обмеження конкуренції на банківському та страховому ринках;
рівність сторін в процесі кредитування та страхування;
незалежність сторін.

1.4. Правила враховують загальні вимоги законодавства у сфері кредитування, страхування та захисту економічної конкуренції, а саме: законів України «Про страхування» від 07.03.1996р., з наступними змінами та доповненнями, «Про банки і банківську діяльність» від 07.12.2000р., з наступними змінами та доповненнями, "Про захист економічної конкуренції" 11.01.2001р., з наступними змінами та доповненнями, «Про захист від недобросовісної конкуренції» від 07.06.1996р., з наступними змінами та доповненнями, Цивільного кодексу України та Господарського кодексу України.

1.5. Правила враховують також спеціальні вимоги законодавства, зокрема, передбачені частиною третьою статті 53 Закону України «Про банки і банківську діяльність», а саме щодо заборони банкам вчиняти будь-які дії щодо впровадження у своїй практиці недобросовісної конкуренції; частиною другою та третьою статті 55 Закону України «Про банки і банківську діяльність» щодо зобов'язання банків забезпечити уникнення конфлікту інтересів працівників банку і клієнтів, а також конфлікту інтересів клієнтів банку та щодо заборони вимагати від клієнта придбання будь-яких товарів чи послуг від банку або від спорідненої чи пов'язаної особи банку як обов'язкову умову надання банківських послуг; частиною 5 статті 49 Закону України «Про банки та банківську діяльність» щодо зобов'язання Банку при наданні кредитів перевіряти кредитоспроможність Позичальників та наявність забезпечення кредитів, додержуватись встановлених Національним банком України вимог щодо концентрації ризиків; частиною другої статті 6 Закону України «Про страхування», яка передбачає, що добровільне страхування у конкретного страховика не може бути обов'язковою передумовою при реалізації інших правовідносин.

1.6. Банки та страховики зобов'язуються уникати будь-яких узгоджених та координуючих дій (офіційна чи неофіційна домовленість, угода, рішення тощо), що обмежують конкуренцію між банками або між страховиками на відповідних ринках і за Законом України «Про захист економічної конкуренції» (стаття 6) кваліфікуються як антиконкурентні узгоджені дії, зокрема, щодо:

усунення з ринку або обмеження доступу на ринок кредитування та ринки послуг, які одержує особа, яка має намір отримати кредит або вже уклала кредитну угоду з банком, (вихід з ринку) інших суб'єктів господарювання (банків чи страховиків);

застосування різних умов до рівнозначних угод між банками та страховиками, які відповідають вимогам банку, що ставить окремих із них у невігідне становище в конкуренції;

укладення угод за умови прийняття страховиками додаткових зобов'язань, які за своїм змістом або згідно з торговими та іншими чесними звичаями в підприємницькій діяльності не стосуються предмета цих угод;

суттєвого обмеження конкурентоспроможності інших страховиків на ринку без об'єктивно виправданих на те причин.

1.7. При встановленні вимог банку до страхових компаній, укладенні договорів про співпрацю, договорів доручення, інших договорів банки та страховики враховують, що такі вимоги не повинні призводити до неправомірного недопущення, усунення чи обмеження конкуренції або ущемлення прав та законних інтересів споживачів, а також схилити страховиків чи банки до порушень законодавства про захист економічної конкуренції чи сприяти вчиненню таких порушень.

1.8. Приєднання до цих Правил та виконання вимог цих Правил не позбавляє банки, страховиків та інших осіб від обов'язку одержання дозволу Антимонопольного комітету на узгоджені дії у передбачених законодавством випадках.

2. Вимоги до поведінки банків

2.1. Інформування банком страховиків

2.1.1. Банк має забезпечувати відкрите інформування страхових компаній про вимоги банку до страховиків, в т.ч. до Договорів страхування, які приймаються банком в якості забезпечення за кредитом та/або укладення яких є умовою надання (подальшого обслуговування) кредиту.

2.1.2. Інформація має включати:

вичерпний перелік вимог банку до страхової компанії та її договорів, які при цьому виключають їх неоднозначне тлумачення та розуміння;

вичерпний перелік відомостей і документів, які необхідно подати страховій компанії з метою проведення її перевірки на відповідність вимогам, які висуває банк до страхових компаній та договорів страхування майна, особистого страхування, страхування життя та відповідальності позичальників та/чи майнових (фінансових) поручителів, які приймаються банком в якості забезпечення за кредитом та/або укладення яких є умовою надання (подальшого обслуговування) кредиту;

інформацію про максимальні терміни, необхідні банку для перевірки страхової компанії та узгодження типових договорів страхування після подання відомостей та документів, порядок та терміни підтвердження відповідності страховика вимогам банку в подальшому.

2.1.3. Інформування банк здійснює шляхом розміщення на власному офіційному веб-сайті в мережі Інтернет.

2.2. Інформування банком позичальників

2.2.1. Банк має забезпечувати відкрите інформування позичальників про можливість страхування в будь-якій страховій компанії, яка перевірена банком, відповідає вимогам банку та договори страхування якої відповідають цим вимогам та про перелік таких страхових компаній.

2.2.2. Інформування банк здійснює, зокрема, шляхом розміщення на власному офіційному веб-сайті в мережі Інтернет та на інформаційних стендах,

доступ до яких є вільним для потенційних позичальників, у всіх приміщеннях банку, включаючи філії та відділення.

2.3. Встановлення банком вимог до страховиків

2.3.1. Банк встановлює вимоги до страховиків, договори страхування (поліси) яких приймаються банком як забезпечення за кредитом, в т.ч. вимоги до цих Договорів та процедуру включення страховиків до переліку тих, що відповідають вимогам банку. Встановлені банком вимоги, в т.ч. ті, які враховуються при встановленні банком лімітів щодо загальних (сукупних) страхових сум страховиків, мають бути недискримінаційними, зокрема, передбачати єдині вимоги до всіх страховиків, в т.ч. до їх Договорів страхування, та сформульованими у спосіб, що виключає їх неоднозначне тлумачення і розуміння.

2.3.2. Банк має встановити вичерпний перелік вимог до страховиків.

2.3.3. У будь-який період часу кількість страховиків, які відповідають вимогам банку, з якими позичальник має можливість укласти договір страхування, і які не використали ліміт страхових сум (у разі встановлення такого ліміту банком), та не є пов'язаними між собою відносинами контролю не повинна бути меншою 5-ти страховиків, що не здійснюють страхування життя та 2-х страховиків, що здійснюють страхування життя, у разі, якщо банк вимагає у якості забезпечення за кредитом чи умови надання кредиту наявність договору страхування життя (надалі – мінімальна кількість страховиків, які відповідають вимогам банку).

2.3.4. Банк має право встановлювати обґрунтовані, недискримінаційні ліміти щодо загальних (сукупних) страхових сум страховиків відповідно до власної політики управління ризиками. Банк вправі обмежити фактичну частку одного страховика в загальному обсязі страхових сум 35 відсотками.

2.3.5. Банк має право встановити окремий звужений перелік документів, які подаються страховиком банку для перевірки відповідності вимогам банку, у випадку, якщо страховиком надається банку висновок аудитора, який включений до переліку аудиторів, що визнаються банком з числа тих, які входять до переліку аудиторів банків Національного банку України чи переліку аудиторів фінансових установ, що ведеться Держфінпослуг., При цьому кількість аудиторів, аудиторські висновки яких визнаються банком має складати не менше п'яти.

2.3.6. Банк має право сформувати закритий список небажаних партерів – страховиків, на основі баз даних, які ведуть міжнародні організації у сфері боротьби з відмивання коштів, отриманих злочинним шляхом, або якщо надана страховиком інформація не дозволяє визначити реальних власників страховика, або якщо посадові особи страховика мають негативну ділову репутацію, або банк має негативний досвід співпраці з таким страховиком, щодо невиконання договірних умов аналогічних тим, що передбачені цими Правилами. При цьому банк має використовувати право формувати закритий список добросовісно, не завдаючи при цьому шкоди діловій репутації страховика. Банк зобов'язаний письмово проінформувати страховика про причини занесення його до списку

небажаних партнерів та відмовити страховику у включенні до переліку страховиків, які відповідають вимогам банку.

2.3.7. У якості вимог до страховиків Банк має право встановити кількісні (абсолютні) показники. Показники повинні використовуватися банком добросовісно, об'єктивність їх встановлення має бути обґрунтована. Ці показники, зокрема, можуть стосуватись:

- а) певного розміру статутного фонду;
- б) певного обсягу зібраних страхових платежів (у абсолютних та відносних показниках) в цілому, за певний період або за видами страхування;
- в) певного розміру страхових резервів або власних коштів;
- г) досвіду здійснення страхової діяльності;
- д) наявності регіональних структурних підрозділів, філій, відділень, представництв, інших структурних підрозділів, в місцях розміщення структурних підрозділів банку.

2.3.8. Банк не має права встановлювати обмеження (ліміти) на мінімальну кількість договорів страхування та суму відповідальності за ними, які повинна укласти з позичальниками банку страхова компанія, яка відповідає вимогам банку, в т.ч. протягом певного періоду часу.

2.3.9. У разі зміни банком вимог до страховиків банк зобов'язаний визначити не менш як трьохмісячний період для надання можливості приведення страховиками, які відповідали вимогам банку, своїх показників у відповідність до нових вимог.

2.3.10. Вимоги банку в частині обов'язкових платних послуг можуть включати лише оплату додаткових послуг банку, що є об'єктивною необхідністю для технологічного забезпечення надання цих послуг. При цьому щодо кожного окремого виду послуг має бути визначено відповідний окремий розмір винагороди.

2.3.11. Банк не вправі встановлювати в переліку вимог до страховиків, передбачених пунктом 2.3.1 цих Правил, умову про обов'язкове розміщення коштів страховика на депозитних рахунках банку.

2.4. Перевірка на відповідність страховика вимогам банку

2.4.1. Перевірка на відповідність вимогам банку здійснюється в строк, що не перевищує 3 місяців з дня надання страховиком до банку повного пакету документів, що необхідні банку для перевірки страхової компанії на відповідність вимогам банку.

2.4.2. Узгодження Договорів страхування на відповідність вимогам банку за масовими видами страхування при кредитуванні фізичних осіб та суб'єктів підприємницької діяльності (приватних підприємців) здійснюється в процедурі оцінки страховика на відповідність вимогам банку.

2.4.3. Банк не допускає випадків необґрунтованих відмов у перевірці страхової компанії на предмет відповідності вимогам, які банк висуває до страхових компаній та договорів страхування, яка проявила ініціативу бути перевіреною банком та подала до банку всю необхідну інформацію, та за результатами перевірки надає страховій компанії письмову вмотивовану відповідь про відповідність чи підстави невідповідності страховика вимогам банку.

2.4.4. Банк зобов'язаний доводити оновлений перелік страховиків, які відповідають (не відповідають) вимогам банку до структурних та регіональних підрозділів банку у строк, що не може перевищувати 10 робочих днів з дня прийняття рішення про відповідність (не відповідність) страхової компанії вимогам банку, а у разі якщо співробітництво здійснюється на основі відповідного договору - 10 робочих днів з дня підписання такого договору. Вимоги даного пункту вважаються виконаними Банком, якщо така інформація доведена до структурних підрозділів відповідним інформаційним листом або іншим внутрішнім документом, затвердженим керівником банку.

2.4.5. Підтвердження відповідності страховика вимогам банку, що був перевірений банком та відповідав вимогам банку, не може здійснюватись частіше, ніж один раз на квартал.

2.4.6. У випадку, коли страхова компанія, з числа тих, які були перевірені банком та відповідали вимогам банку, перестала відповідати таким вимогам, банк, як правило, завчасно за місяць, але у випадку загрози погіршення фінансового стану страховика чи припинення виконання зобов'язань – невідкладно письмово повідомляє про неприйняття Договорів страхування такого страховика в якості забезпечення за кредитом або іншої умови надання (подальшого обслуговування) кредиту, надавши страховику обґрунтування прийнятого рішення.

2.4.7. Якщо банком встановлено відповідність страховика вимогам банку між банком та страховиком може бути укладений договір про співробітництво, інший договір та/або договір доручення, які не можуть суперечити цим Правилам.

2.4.8. Такі договори банку зі страховиком, можуть містити, зокрема, здійснення страховиком за відповідну винагороду функцій перевірки стану заставного майна та періодичної оцінки його вартості.

2.4.9. Такий договір банку зі страховиком, а також Договір страхування чи кредитування не можуть містити умов:

що забороняють страховику чи банку укладати договори на аналогічних чи схожих умовах з іншими банками чи страховиками;

якими передбачено, що банк зобов'язаний вимагати від Позичальника страхувати ризики в певній страховій компанії протягом усього строку кредитування, якщо кредитування здійснюється на строк понад 1 рік. Вказане зобов'язання не застосовується у випадку проведення спільних акцій за участю банку та страховика, згідно з якими Позичальник отримує спеціальні умови кредитування в порівнянні зі стандартними умовами, що діють в банку, та вартість страхування визначається на весь період дії кредитного договору і при цьому страховик не зловживає своїм виключним правом та протягом всього строку дії кредитного договору дотримується умов страхування, що були визначені при укладенні договору страхування, зокрема, щодо умов, за яких здійснюється перегляд вартості страхування.

2.5. Виконання банком функцій страхового агента (страхового посередника)

2.5.1. Банки, які виступають в якості страхових агентів, мають право вільно обирати партнерів – страховиків з числа тих, які відповідають вимогам банку.

2.5.2. Банк не має права впливати на встановлення розміру страхових платежів (тарифів) за договорами, укладеними із Позичальниками банку. Ця заборона не поширюється на випадки, коли банк виступає в якості страхового агента (страхового посередника) чи проводить зі страховиком спільну акцію щодо продажу банківського та/або страхового продукту.

2.5.3. Якщо банком та страховиком об'єднано послуги кредитування та страхування в сукупність нерозривно зв'язаних послуг (єдиний продукт чи пакет послуг) такий договір страхування має відповідати вимогам банку до договорів страхування.

2.5.4. Розмір винагороди, яку може вимагати банк від страховика за виконання функцій страхового агента, має бути недискримінаційним та економічно обґрунтованим.

2.6. Обрання позичальником страховика

2.6.1. Банк зобов'язаний забезпечити право страхувальника самостійно обирати страховика, з числа тих, які задовольняють встановленим критеріям (вимогам) банку до страховика.

2.6.2. Банк зобов'язаний приймати у якості забезпечення за кредитом (виконання зобов'язань клієнта за кредитним договором) договори страхування (страхові поліси) страхової компанії, обраної позичальником, яка перевірена банком та відповідає його вимогам, в т.ч. Договори страхування якої відповідають вимогам банку.

2.6.3. Банк не вправі вимагати від позичальника зміни страховика на другий та подальші роки (періоди) страхування, окрім випадку, коли страховик на момент укладення договору страхування на другий та подальші роки (періоди) не відповідає вимогам банку. При цьому страхувальник має право змінити страховика на наступний період страхування, обравши іншого страховика з переліку страховиків, що відповідають вимогам банку.

2.6.4. У разі, якщо Позичальник отримав кредит та уклав Договір страхування на умовах проведення спільної акції за участю банку та страховика, згідно з якою для Позичальника встановлено спеціальні умови кредитування в порівнянні зі стандартними умовами, що діяли в банку, позичальник має укласти Договір страхування зі страховиком, що визначений банком, чи обрати страховика з числа визначених банком відповідно до умов акції.

При цьому, якщо договір страхування передбачає можливість зміни вартості страхування, такий договір страхування має містити порядок зміни вартості, зокрема, у зв'язку з настанням страхових випадків протягом дії договору страхування, змінами законодавства, що безпосередньо впливають на його вартість, змінами ринкових умов.

2.6.5. Банк зобов'язаний встановити та здійснювати контроль за працівниками банку щодо дотримання вимог цих Правил. Банк зобов'язаний розробити та впровадити чіткий та прозорий механізм роботи працівників банку з позичальниками у разі виявлення останніми наміру укласти договір страхування зі страховиком, що не був перевірений банком на відповідність вимогам банку. При

цьому, зазначений механізм має передбачати можливість позичальника за дорученням страховика надати до банку необхідну інформацію про страхову компанію для перевірки такої компанії щодо відповідності вимогам банку.

2.6.6. Банк встановлює та оприлюднює процедуру врегулювання конфліктів з клієнтами, яка б забезпечувала оперативний розгляд скарг при порушенні умов цих Правил.

2.6.7. Страхувальник у відносинах з банком та страховиком може бути представлений страховим посередником (брокером), що діє за відповідну плату. При цьому банки та страховики зобов'язані не перешкоджаючи страховому посереднику здійснювати свою діяльність в інтересах страхувальника за умов дотримання вимог цих Правил.

2.7. Особливості отримання страхових відшкодувань

2.7.1. Банк при укладенні договору з позичальником та виплаті страховиком страхового відшкодування має забезпечити право позичальника щодо спрямування коштів страхового відшкодування на його розсуд на погашення кредиту чи, під контролем банку, на відновлення предмету застави (іпотеки). У разі, якщо позичальник порушує умови кредитного договору або предмет застави зазнав повної (тотальної) загибелі, банк має право вимагати спрямування цих коштів на погашення кредиту, якщо інше не визначено кредитним договором або Договором страхування.

3. Вимоги до поведінки страховиків

3.1. Інформування страховиками позичальників

3.1.1. Страховик має забезпечувати відкрите інформування клієнтів про банки-партнери з якими здійснюється співпраця щодо страхування, пов'язаного з кредитуванням та які включили страховика до переліку тих, що відповідають вимогам банку. Таке інформування страховик здійснює, зокрема, шляхом розміщення на власному офіційному веб-сайті в мережі Інтернет та на інформаційних стендах філій та відділень, через які здійснюється співпраця з банками.

3.1.2. Страховик має встановити та оприлюднити процедуру врегулювання конфліктів з клієнтами, яка б забезпечувала оперативний розгляд скарг при порушенні умов цих Правил.

3.2. Умови, яких має дотримуватись страховик

3.2.1. Страховик при взаємодії з банком має дотримуватись наступних умов:
надавати банку вчасно і в повному обсязі достовірну інформацію;
дотримуватись умов відповідності страховика вимогам банку;
дотримуватись вимог договору про надання послуг страхового агента та інших договорів, укладених ним з банком, зокрема, сплачувати агентську винагороду згідно з укладеними договорами;

не стимулювати працівників банку за сприяння страховику в укладенні договорів страхування, окрім узгоджених з банком мотиваційних програм при виконанні банком функцій страхового агента;

укладати із страховальником Договори страхування, які відповідають умовам (типовим формам договорів), погодженим із банком;

здійснювати контроль за працівниками та посередниками страховика щодо дотримання вимог законодавства, умов співпраці з банком та цих Правил.

3.2.2. Страховик зобов'язаний письмово повідомити Банк про порушення страховальниками умов Договорів страхування (полісів) у випадках та у порядку, передбаченим договором про співробітництво.

3.2.3. Страховик зобов'язаний письмово повідомити Банк та страховальника про намір достроково припинити дію Договору страхування (полісу) не пізніше як за 30 (тридцять) календарних днів до дня його фактичного припинення. У випадку, якщо підставою дострокового припинення Договору страхування є несплата Страховальником страхових платежів у встановлені Договором страхування строки, Страховик в узгодженій з Банком формі та порядку має повідомляти про це Банк.

3.2.4. У разі, якщо інтересам Банку може бути завдано шкоди, в т.ч., як внаслідок бездіяльності страховальника, так і страховика, Банк, як вигодонабувач, з метою урегулювання страхового випадку має право отримувати інформацію від страховика щодо страхового випадку та надавати страховику документи, заявляти клопотання, вчиняти інші дії відповідно до договору про співпрацю.

3.2.5. Страховик при взаємодії з позичальником щодо страхування ризиків, передбачених кредитним договором з банком, яким страхова компанія не перевірена, має повідомити позичальника банку про відсутність у страхової компанії перевірки з боку банку. У разі доцільності, на думку страховика, страховик може на письмове прохання позичальника банку самостійно подати документи до банку (або надати разом з дорученням такі документи позичальнику банку, що звернувся до страховика) з метою проходження страховою компанією перевірки на відповідність вимог банку. При цьому у разі недоцільності, на думку страховика, проходження перевірки у банку, страховик зобов'язаний письмово повідомити позичальника банку про свою відмову проходити перевірку у банку.

3.3. Вимоги до договорів страхування

3.3.1. Договори страхування повинні містити відомості про те, що Банк(и) є вигодонабувачем(ами) в межах заборгованості клієнта за кредитом. Заміна вигодонабувача допускається лише за письмовим погодженням з Банком.

3.3.2. Строк дії договорів страхування повинен бути як правило не менше 1 (одного) року, але може встановлюватись на менший строк, який відповідає строку дії договору, з якого виникає боргове зобов'язання Страховальника перед Банком. У разі якщо договір страхування укладений на строк більше 1 (одного) року умовами договору страхування має бути передбачено право страховальника достроково припинити дію договору страхування, про що страховальник має завчасно, в порядку передбаченому договором, повідомити страховика та банк. При цьому страховик має право вирахувати зі страховальника витрати на ведення справи страховика, що відповідають періоду страхового покриття. Ці витрати

можуть не вираховуватись, якщо договір страхування припиняється в момент перебігу строку його дії, що кратний одному року.

3.3.3. Сторони договорів страхування не мають права вносити в них зміни без письмової згоди Банку. Будь-які зміни та/або доповнення до Договорів страхування чинні за умови попереднього письмового погодження їх сторонами та Банком та укладаються шляхом підписання додаткових угод до Договорів страхування.

3.3.4. Договори страхування повинні містити вичерпний перелік документів, що підтверджують настання страхового випадку, і які страхувальник повинен надати страховику для врегулювання страхового випадку. Перелік таких документів узгоджується з банком.

3.3.5. Договори страхування повинні містити вичерпний перелік причин відмови у страховій виплаті та виключень зі Страхових випадків.

3.3.6. У разі якщо зі страховою компанією, яка відповідає вимогам банку, вже укладений договір страхування особою, яка має бажання отримати кредит в банку, страховик зобов'язаний за ініціативою страхувальника розірвати цей договір без вирахування витрат на ведення справи і одночасно укласти новий договір, що відповідає вимогам банку. Це правило застосовується у випадку, якщо укладений договір страхування передбачає страхування аналогічного предмету та передбачає страхові ризики, які відповідають ризикам, що встановлені в договорі, що відповідає вимогам банку, та якщо банк не є агентом страховика за новим договором страхування. У разі укладення договору зі страхування життя, як правило підписується додатковий договір до діючого договору страхування життя за участю Банку, що виступає в якості вигодонабувача.

3.3.7. Страховик має право передбачити сплату Страхувальниками страхових платежів на умовах попередньої оплати, а також набрання чинності Договорами страхування після сплати Страхувальниками першого Страхового платежу.

3.4. Особливості урегулювання страхових випадків

3.4.1. У разі повної загибелі застрахованого майна страховик повинен здійснити виплату страхового відшкодування в розмірі дійсної вартості застрахованого майна за вирахуванням вартості залишків, але не більше страхової суми за вирахуванням суми франшизи, якщо інше не передбачено умовами Договору страхування, погодженими з банком. Повною (тотальною) загибеллю вважається завданий збиток застрахованому майну у розмірі, який становить 60% або більше від його вартості, оціненої в порядку та на умовах, передбачених договором страхування.

3.4.2. Страховик зобов'язаний інформувати Банк про дії страховика щодо врегулювання страхового випадку в обсязі та в порядку, передбаченими договором про співпрацю.

4. Заключні положення

4.1. Правила набувають чинності після надання Антимонопольним комітетом України дозволу на узгоджені дії, що впливають з реалізації цих

Правил, якщо інше не встановлено рішенням Антимонопольного комітету України.

4.2. Ці Правила діють протягом 5 років з дня набуття ними чинності.

4.3. Протягом 90 робочих днів з дня приєднання до цих Правил банки впроваджують передбачені ним процедурні положення. Вимоги цих Правил щодо – мінімальної кількості страховиків, які відповідають вимогам банку на умовах цих Правил та кількісних (абсолютних) показників, у разі їх встановлення, впроваджуються банками протягом 6 місяців з дня приєднання до нього.

4.4. Об'єднання банків та страховиків, які підписали ці Правила, протягом 3-х місяців з дня схвалення цих Правил запроваджують та доводять до банків та страховиків процедуру урегулювання спорів у зв'язку недотриманням умов цих Правил.

4.5. При приєднанні до цих Правил банк чи страховик може заявити про згоду на застосування вимог цих Правил до окремих ліній бізнесу банку.

4.6. При підписанні двосторонніх договорів між банками та страховиками, що приєдналися до цих Правил співробітництва, пов'язаного з кредитуванням, такі договори повинні містити посилання на ці Правила, а умови таких договорів не можуть суперечити цим Правилам.

4.7. Текст Правил, зміни та доповнення до них оприлюднюється на власних веб-сайтах об'єднань, які підписали ці Правила.

4.8 Зміни та доповнення до цих Правил вносяться шляхом їх підписання об'єднаннями, які підписали ці Правила, на основі широкого обговорення цих змін та доповнень з особами, які приєдналися до них, та за умови попереднього одержання дозволу Антимонопольного комітету України, у разі, якщо така вимога передбачена законодавством. При цьому страховики, банки та інші особи, які раніше приєдналися до цих Правил і є учасниками цих Правил, мають право приєднатися до цих змін та доповнень.

5. Процедура приєднання страховиків, банків та страхових посередників до Правил співробітництва банків та страховиків, пов'язаного з кредитуванням, та процедура виходу

5.1. До цих Правил можуть приєднатися і прийняти на себе всі права та обов'язки:

5.1.1. учасники Української федерації убезпечення, Ліги страхових організацій України, Асоціації «Страховий бізнес», інші страхові компанії та страхові посередники;

5.1.2. учасники асоціації «Український кредитно-банківський союз», Асоціації українських банків та інші банки.

5.2. Лист-приєднання надсилається до одного з об'єднань: Української федерації убезпечення, Ліги страхових організацій України чи Асоціації «Страховий бізнес», асоціації «Український кредитно-банківський союз», Асоціації українських банків. Такий лист може бути розміщено на веб-сайті особи, що приєдналась до Правил.

5.3. Лист-приєднання до цих Правил чи до змін та доповнень до цих Правил засвідчується підписом уповноваженої особи (керівника) і печаткою (у разі

наявності) відповідної юридичної чи фізичної особи. Якщо банк приєднується до цих Правил в частині окремих бізнес-ліній про це вказується в листі-приєднанні.

У разі, якщо протягом 30 днів з дня надіслання особою до об'єднання листа-приєднання інформація про приєднання не розміщена на веб-сайтах об'єднань, що підписали ці Правила, відповідна особа має право звернутися до Антимонопольного комітету України з повідомленням про приєднання до Правил.

5.4. Вихід з цих Правил (денонсація особою, яка раніше приєдналася до нього, зобов'язань, які передбачені Правилами) відбувається на підставі листа-денонсації, який надсилається в порядку, передбаченому пунктом 5.2 та 5.3.

5.5. Банк може денонсувати свої зобов'язання, які передбачені Правилами, в частині окремих бізнес-ліній, про що зазначається в листі-денонсації.

5.6. Особа, що не приєдналась до цих Правил або вийшла з цих Правил, не має права посилатись на участь у цих Правилах.

5.7. Український кредитно банківський союз, Асоціація українських банків, Українська федерація ubezpieчення, Ліга страхових організацій України, Асоціація «Страховий бізнес» невідкладно забезпечують взаємне інформування про надходження до них листів-приєднання чи листів-денонсації.

5.8. Український кредитно банківський союз, Асоціація українських банків, Українська федерація ubezpieчення, Ліга страхових організацій України, Асоціація «Страховий бізнес» підтримують на власних веб-сайтах актуальну інформацію про перелік осіб, що приєдналися до цих Правил.